

Оригиналан научни рад

УДК 314.116/.117 (497.113)

Original scientific work

Александар Крајић

ОСНОВНЕ ДЕМОГРАФСКЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ ОПШТИНЕ ПЕЋИНЦИ

Извод: Савремени друштвено-економски токови довели су до демографског поремећаја у многим општинама Србије. Процеси индустријализације и урбанизације Београда изазвали су, између осталог и велике поремећаје у природном и физичком кретању становништва шире околине. Ова студија се бави демографским истраживањем становништва насеља општине Пећинци, те пружа основне смернице у планирању равномерног и одрживог развоја подручја.

Кључне речи: становништво, насеља, општина Пећинци

Abstract: The contemporary socio-economic development has been conducted to confusion in many communities of Serbia. The development of industry and urbanisation of Belgrade has produced great distortion in natural and physical movement of wide neighbourhood. This dissertation treats the demographical analysis of population settlements of community Pecinci, it offers elementary directions by planning the levelled development of this area.

Key words: population, settlements, municipality Pecinci

Увод

Општина Пећинци се налази у југоисточном делу Срема. Граничи се са општинама Рума (62 603 становника) на западу и северозападу, Старом Пазовом (70 241 становник) на североистоку и Земуном (159 761 становник) и Сурчином (38 220 становника) на истоку. На југу се пружа до реке Саве, која чини природну границу ка општинама Владимирци (22 206 становника) и Обреновац (74 082 становника) у дужини од 38 km. Општина се пружа елиптично у правцу север–југ 36 km а у правцу исток–запад 21 km, те захвата површину од 4 886,39 ha. Њеном северном периферијом пролази деоница аутопута Београд–Загреб.

Археолошке ископине, пронађене на територији општине указују да су се на овом подручју смењивале културе неолита, бакарног, бронзаног и гвозденог доба. Поуздано се зна да су овде боравили Илири, Келти, Римљани, Остроготи, Хуни, Словени, Авари, Бугари, Угри, Турци, Аустријанци и Мађари (Ћурчић С., 1978). Праћење развоја популације у даљој прошлости је немогуће, јер нема адекватних и потпуних статистичких по-

датака. Од постанка насеља општине Пећинци, па до данашњих дана, популација истих се, услед ратова и миграција, више пута радикално трансформисала у етничкој, полној, старосној и брачној структури.

Сматра се да су Срби први пут населили ову територију у 7. веку. Данашње, најстарије насеље ове општине су Попинци, јер им писани траг води порекло из 1308. године, и по њему су били насељени Србима (Томић В., 2000). Ј. Цвијић (1987) је Србе са овог простора, а на основу моралних и психичких особина, издвојио у сремско-банатски варијетет панонског типа. "У овом варијетету који је врло близак словенско одржало се више балканских особина. Осим Срба који су пореклом са Косова, из Метохије и из северне Србије, он обухвата досељенике из Босне и Херцеговине, па чак из Далмације: познато је на пример да су се 1774. године многи Срби из Далмације населили у околини Митровице, Голубинаца, Сурдука и Доњих Петроваца, па и око Карловца у Срему. Осећа се темпераментност динарских досељеника. Целокупно становништво се одликује жарким родољубљем. Код њих су, као и свуда међу Србима, врло јака историјска предања" (Цвијић Ј., 1987). Међутим, ове динарске психичке особине су модификоване утицајем аустроугарске средине. Она им је наметнула комплекс грађана другог реда, што се огледа у не учествовањем у јавном животу (Цвијић Ј., 1987). Данас, услед живих миграционих струјања, остаци културног утицаја Аустројанаца готово не постоје.

Општину Пећинци чине 15 насеља, настала на следећој геоморфолошкој основи: на вишој лесној тераси (Попинци, Пећинци и Сибач), на нижој лесној тераси тј. на фосилним речним гредама (Прхово, Шимановци, Сремски Михаљевци, Брестач, Суботиште, Доњи Товарник, Огар, Карловчић, Деч и Ашања) и на контакту алувијалне равни и ниже лесне терасе (Обреж и Купиново).

Пећинци, као управно-административно седиште општине, удаљени су од Београда 43 km, Сремске Митровице 30 km, Руме 15 km, Старе Пазове 19 km, Инђије 22 km и Шапца 40 km.

Кретање броја становника, домаћинства и станова

Кретање броја становника на територији општине Пећинци се може континуирано и егзактно пратити од 20. века, када се почело с спровођењем организованих пописа у већини насеља. На почетку прошлог века, на овој територији, је живело за 5 716 становника више него крајем истог века. На криви кретања броја становника општине Пећинци, а која обухвата период од 1910. до 2002. године, могу се запазити четири максимална и три минимална стања броја становника. Први максимум се бележи на почетку анализираних периода. Тада је у проучаваној области живело 27 694 становника. Први већи пад у броју становника области јавља се као после-

лица Првог светског рата. Тада је број становника на територији општине опао за око 7 500 лица.

Други максимум у броју становника области бележи се између два светска рата. Тада је, такође, број становника (24 996 житеља) био већи него данас. Висина броја становника забележена у претходна два максимална стања је последица аграрне политике власти и неразвијене индустријске функције околних урбаних центара. Други већи пад у броју становника проузрокован је Другим светским ратом. Последице овог рата се практично осећају и данас, јер се још увек предратни број становника није достигао. Трћи максимум стања у броју становника општине забележен је 1961. године, када је ту живело 19 289 становника. Он је последица позитивног миграционог салда и позитивне стопе природног прираштаја. Међутим, стагнирање и пад броја становника током седме деценије последица је негативног миграционог салда проузрокованог јачањем околних индустријских центара Земуна, Београда, Руме и Старе Пазове.

Према попису становништва 2002. општина има средњу густину насељености од 44,7 ст./km², што је у односу на окружење веома мало. Суседна општина Стара Пазова има око четири пута већу густину насељености. На основу овог показатеља може се закључити да је ова општина по степену урбанизованости на самом дну лествице.

Табела 1. – Кретање броја становника по насељима у општини Пећинци

Насеље	1948.	1953.	1961.	1971.	1981.	1991.	2002.
Ашања	1 468	1 465	1 608	1 455	1 481	1 486	1 512
Брестач	1 200	1 141	1 109	1 122	1 031	1 031	1 083
Деч	1 396	1 333	1 363	1 215	1 227	1 346	1 638
Д. Товарник	804	847	1 045	1 099	1 034	1 076	1 022
Карловчић	1 470	1 467	1 412	1 147	1 034	1 224	1 259
Купиново	2 182	2 162	2 220	2 057	2 002	2 009	2 083
Обреж	1 327	1 254	1 312	1 387	1 429	1 417	1 437
Огар	930	1 030	1 157	1 119	1 096	1 111	1 143
Пећинци	1 276	1 299	1 414	1 700	2 232	2 422	2 691
Попинци	1 483	1 436	1 360	1 273	1 252	1 219	1 371
Прхово	862	817	938	849	764	771	817
Сибач	586	563	548	508	509	549	545
Срем. Михаљевци	1 044	1 008	1 027	865	837	862	844
Суботиште	882	910	953	927	911	968	953
Шимановци	1 888	1 835	1 824	1 768	2 376	2 856	3 480
Укупно	18 800	18 567	19 289	18 490	19 284	20 077	21 878

Извор: Документациони материјал и грађа, Републички завод за статистику Србије, Београд.

Посматрано по насељима, од 1910. до 2002. године, смањење броја становника запажа се код свих насеља у другој и четвртој деценији као последица ратова који су захватили ово подручје. Код већине насеља, пад

броја становника настављен је и после Другог светског рата и то до пете деценије (код Ашање, Деча, Купинова, Прхова и Шимановаца) и шесте деценије (код Брестача и Сремских Михаљеваца). Током седме деценије регистрован је пад броја популације код Деча и Карловчића. Опадање броја становника, од шесте до осме деценије, забележено је у Огару, а до девете у Карловчићу. Купиново, Прхово и Сремски Михаљевци региструју пад своје популације током седме и осме деценије. Током осме деценије пад броја становника бележи Брестач, а девете Обреж, Сремски Михаљевци и Суботиште. Континуирани пад броја становника, током читавог прошлог века, бележи Сибач, док Попинци региструју пад своје популације од Другог светског рата па до пописне 1991. године. Током последње деценије 20. века, осим Сибача, пад броја становника, услед периферног положаја у односу на главну осовину развоја Србије, бележе и насеља Доњи Товарник, Сремски Михаљевци и Суботиште.

Структура насеља општине Пећинци по демографској величини је издиференцирана у три категорије. Прва категорија обухвата насеља чији број становника прелази 2 000 житеља. У ову категорију спадају насеља Шимановци (3 480 становника), Пећинци (2 691 становника) и Купиново (2 083 становника). У њима живи 38% популације општине. Друга категорија обухвата насеља величине од 1 000 до 2 000 становника, те у њима живи 48% популације општине. У ову категорију спадају следећа насеља: Ашања, Брестач, Деч, Доњи Товарник, Карловчић, Обреж, Огар и Попинци. Трећу категорију чине насеља чији број становника не прелази 1 000 житеља. У ову категорију убрајају се следећа насеља: Прхово, Сибач, Сремски Михаљевци и Суботиште.

Број домаћинстава и станова (кућа), од 1953. до 2002. и од 1971. до 2002. године, стално се увећавао. Увећање броја домаћинстава ишао је на рачун броја чланова домаћинстава, тако да данас просечна величина пољопривредних домаћинстава износи 3,16 чланова. Међутим, Ово увећање није текло континуирано код свих насеља. Током седме деценије бележи се благи пад броја домаћинстава у Ашањи, Брестачу, Дечу, Карловчићу, Попинцима, Прхову, Сибачу и Сремским Михаљевцима. Друки талас у опадању броја домаћинстава регистрован је током девете деценије код насеља Обрежа, Огара, Попинаца и Сремских Михаљеваца. Умањење броја домаћинстава код ових насеља се тумачи емиграцијом младих у индустријске центре и одумирањем старачких домаћинстава.

Као један од критеријума за одређивање степена урбанизације општина и насеља обично се узима учешће домаћинстава без пољопривредног газдинства у укупном броју домаћинстава општине, односно насеља. На основу овог показатеља општина Пећинци (42%) спада у више урбанизоване општине. Највећи удео домаћинстава без пољопривредног газдинства имају Пећинци (61%) и Шимановци (60%).

Увећање броја станова (кућа), такође није текло континуирано код свих насеља. Пад броја станова забележен је у деветој деценији прошлог века код Брестача (и у десетој деценији), Доњег Товарника, Купинова, Прхова, Сремских Михаљеваца и Суботиша, а у последњој деценији код Карловчића. То се објашњава чињеницом да је ово пољопривредни крај, не привлачан за младо становништво које се иселава у околне градове. Емиграција и морталитет су, такође главни фактори у чињеници да општина поседује већи број кућа, станова у односу на број домаћинства.

Природни прираштај

Поуздано праћење виталне статистике, односно наталитета и морталитета општине Пећинци могуће је тек од 1963. године, тј. од кад се тиме бави Савезна статистичка служба, односно статистичка служба Србије. Стопа природног прираштаја је, од 1963. до 2002. године, била минимална и на нивоу општине износила је 0.12%. То практично значи да се број становника сваке године увећа за око 2,5 становника. У последњој деценији 20. века стопа природног прираштаја општине износила је -3,5%, што има за последицу да се популација годишње смањује за 73,5 становника. Посматрано по насељима, стопа природног прираштаја је у опадању у свим насељима. У последњој деценији прошлог века код већине насеља је регистрована негативна стопа природног прираштаја. Најнижу стопу природног прираштаја има Карловчић (-9,1%), а највишу Пећинци (3,9%).

Миграције

Током прошлости територија општине била је изложена великим, стихијским и планским, померањем становништва. Обим миграција се поуздано и егзактно може пратити тек од друге половине 20. века, када се и с том проблематиком почела бавити статистичка служба.

Према последњем попису, у општини Пећинци, аутохтоно становништво чини 55,3% популације. Посматрано по насељима, највећи удео аутохтоног становништва има насеље Ашања (65,6%), а најмањи Шимановци (42,3%). Највећи део становништва, које се населио у пећиначкој општини, води порекло из друге републичке покрајине (36,7%) и из других република бивше СФРЈ (29%). Велико померање становништва присутно је између општина исте аутономне покрајине, јер је 15,4% становништва пореклом из околних војвођанских општина. Такође, присутна су и миграциона кретања између насеља пећиначке општине и то са уделом од 16,8% становништва општине.

Посматрано по насељима, највећи удео становништва, а које води порекло из република бивше СФРЈ, имају Деч (47% имиграционог станов-

ништва), Шимановци (40%) и Пећинци (24%), док највише имиграната из друге покрајине имају Купиново (49%), Деч (47%) и Шимановци (39%). Најпримамљивија насеља за имигранте из других општина Војводине су Попинци (29%), Пећинци (22%) и Шимановци (11%). Најпривлачнија насеља у локалним миграционим кретањима општине су Пећинци (31%), Обреж (23%) и Купиново (14%).

Посматрано по времену досељавања, највећи део становништва општине досељен је у последњој деценији прошлог века (40%), када је бео сео рат у бившим републикама СФРЈ. Тада су најпожељнија насеља за мигранте била: Шимановци (55% укупног становништва), Пећинци (36%), Деч (45%) итд. Током ове деценије око 2 000 прогнаних лица, жртава грађанског рата, је нашло уточиште и дом у општини Пећинци. Они су се већином населили у Шимановцима и Пећинцима. У деветој деценији 20. века досељено је 18%, у осмој 15% и у седмој 11% становништва.

Због близине Београда општина Пећинци има позитиван миграциони салдо. У протеклој деценији миграције су биле дупло интензивније него до тада. Тада се у општину уселило 3 841 лице, а иселило 1 228 лица. То је довело до повећања броја становника за 1 801 лице. С обзиром на негативан природни прираштај миграције имају значајну улогу у повећању ове популације. Од свих насеља општине једино Суботиште има негативан миграциони салдо, односно има за 53 лица више емиграната од имиграната.

Табела 2. – Број миграната по насељима у општини Пећинци (1991. до 2002)

Насеље	Аутохтоно ст.	Имигранти	Емигранти	Миграциони салдо
Ашања	976	157	33	124
Брестач	663	161	78	83
Деч	786	364	170	194
Д. Товарник	656	99	2	97
Карловчић	770	216	57	152
Купиново	1 313	288	72	216
Обреж	871	150	88	62
Огар	635	147	85	62
Пећинци	1 210	516	356	160
Попинци	797	267	43	224
Прхово	417	168	61	107
Сибач	338	62	0	62
Срем Михаљевци	599	65	11	54
Суботиште	527	121	174	-53
Шимановци	1 421	1 060	51	1 009
Укупно	11 888	3 841	1 228	2 613

Извор: Попис становништва, домаћинства и станова 2002. године, Миграциона обележја, књ. 8, Републички завод за статистику Србије, Београд.

Развојем саобраћајне инфраструктуре општина је ушла у зону дневних миграција Београда. Највећи број дневних миграната живи у насе-

љима која се налазе у североисточним деловима општинске територије, у Шимановцима, Пећинцима, Прхову, Дечу и Ашањи. Током дана 3 947 лица (18% популације) напушта место пребивалишта што због обављања занимања (2 686 радника), што због образовања (1 261 ученик). Унутар општине свакодневно мигрира 961 радник и 615 ученика.

Структура становништва

Полна, старосна и брачна структура. – У општини Пећинци мушкарци чине незнатну већину у апсолутном износу од 34 лица (0,16%). Посматрано по насељима, овај однос је сличан у већини насеља општине. Женске популације има, за нијансу, више у Карловчићу (51,0%), Пећинцима (50,8%), Попинцима (50,4%), Прхову (51,3%), Сибачу (50,4%), Суботишту (52,0%) и Шимановцима (50,1%).

Просечна старост популације општине износи 39 година. Удео младих (0-19 година) износио је 1991. 27%, а 2002. године 24% популације, док је удео старијих (више од 60 година) 1991. износио 20% (2002. године 21% популације). Однос младог и старог становништва, односно индекс демографског старења општине износи 0,87. Ако се узме да је гранична вредност индекса, а од које се сматра да популација показује знаке старења 0,4, онда се може закључити да је становништво општине у поодмаклој фази старења.

Индекс демографског старења крече се у распону од 0,75 у Огару до 1,2 у Сремским Михаљевцима. Главни разлог овако високог индекса старења треба тражити у малом наталитету.

Број становника који је старији од 15 година у општини Пећинци, по попису 2002. године, износи 17 189. У овој групи жене чине незнатну већину од 8 953 лица (50,2%). Ожењена и удата лица заступљена су са 62%, неожењена и неудата са 24% и лица која су смрћу супружника остала усамљена са 11%. У брачној структури општине најмање су заступљена разведена лица (2,5%).

Структура становништва према писмености и школској спреми. – Образовна структура становништва општине Пећинци је добра, јер је мали удео људи без школске спреме. По попису 2002. године, без школске спреме било је 927 или 5,2% становника старијих од 15 година. То је за 2,3% мање неписмених у односу на попис из 1991. године. Људи са непотпуном школском спремом 1991. чинили су 37%, а 2002. године 24% популације старије од 15 година. По попису из 1991. године, 4 206 лица или 26% има завршену основну школу, 3 902 или 24% завршену средњу школу, 317 или 2% завршену вишу школу и 245 или 1,5% завршен факултет. По попису из 2002. године, 4 960 лица или 28% има завршену основну школу, 6 637 или 37% завршену средњу школу, 435 или 2,4% завршену ви-

шу школу и 2% завршен факултет. Полна структура становништва, без школске спреме, састоји се из 259 мушкараца и 668 жена. Неписмених жена има три пута више него мушкараца. Уопште узев, на свим нивоима образовања мушкарци чине већину.

Национална структура. – Срби у општини Пећинци чине већину са 92,5%. Она се за 1,5% увећала током протекле деценије. Посматрано по насељима, Срби су најбројнији у Сибачу (95,4%), Суботишту (95,2%) и Брестачу (95,1%), док их нешто мање има у Шимановцима (90,2%). За српском етничком групом следе: ромска (3,1%), група која се регионално изјашњава (0,7%), „југословенска“ (0,5%), словачка (0,4%), хрватска (0,4%) и др.

Од 1991. до 2002. године повећао се број лица која се регионално изјашњава за 111, Рома за 91 лице а смањено се број „Југословена“ за 440 лица, Црногораца за 91 лице, Хрвата за 90 лица, Македонаца за 40 лица, Словака за 14 лица итд. Највећи део Рома живи у Обрежу (146 лица или 22%), регионално изјашњених лица у Пећинцима (69 лица или 49%), „Југословена“ у Шимановцима (40 лица или 35%), Словака у Ашањи (38 лица или 43%) и Хрвата у Пећинцима (17 лица или 19%).

Структура становништва према активности и делатности. – Према активности становништво се дели на категорије: активно, издржавано и лица са личним приходима. У општини Пећинци живи, према попису 2002. године 9 900 или 46% становника који се активно баве неком делатношћу. Од тога жене су заступљене са 57%. Највећи проценат активних лица заступљен је у Прхову (55%), Брестачу (52%), Сремским Михаљевцима (51%). Најмање активних лица у структури становништва насеља има Купиново (41%). Лица са личним приходима су у општини заступљена са 15% (3 174 лица). Жене у овој категорији учествују са 48%. Посматрано по насељима, највећи број лица са личним приходима живи у насељима Карловчићу (17%), Купинову (17%), Пећинцима (16%), Шимановцима (16%), Дечу (16%), а најмањи у Брестачу (9%).

Издржавана лица чине 39% (8 404 лица) популације општине. Жене у овој категорији чине већину од 66% (5 566 жена). Највећи број издржаваних лица живи у Огару (45%), Купинову (41%), Суботишту (41%), а најмањи у Пећинцима (37%).

Упоређујући структуру становништва општине Пећинци према активностима са претходним пописом (1991), а у коме се види да активних лица има више за око 1%, лица са личним приходима за око 5%, а да издржаваних лица има мање за 2%, могу закључити да се ова структура становништва непропорционално развија, јер се брже повећава број пензионера него радника. То потврђује чињеница да је 1991. на једно лице са личним приходима ишло пет активних лица, а 2002. године само три. Стога се већ сада види да ће главни ограничавајући фактор будућег развоја општине представљати појава старења популације.

У општини Пећинци пољопривреда је доминантна привредна делатност, јер учешће активног пољопривредног становништва у структури активног становништва износи 44%. Нешто мањи удео пољопривредника у укупној активној популацији, односно нешто урбанизованија насеља су Шимановци (20%), Пећинци (25%) и Деч (30%). Током последње деценије, удео пољопривредне делатности је, као последица деаграризације и развоја дневних миграција „радника-полутана” ка Београду, опао за 9%. Однос издржаваног и активног пољопривредног становништва креће се око 1:1,5, што указује на оптерећеност пољопривредника. Прерађивачка индустрија се налази на другом месту по броју запослених грађана, јер запошљава 1 360 активних лица или 17%. Од осталих делатности значајне су још трговина, занатство и државне делатности.

Када се у упореди структура активног становништва по делатностима и по активностима, долази се до закључка да је популација активнија код насеља чији се становници баве пољопривредном производњом. Нпр. популација која се већински бави пољопривредном делатношћу у Брестачу, Попинцима, Прхову, Сибачу и Михаљевцима је активнија у односу на претежно индустријску популацију Шимановаца, Пећинаца, Деча и Карловчића. Ова појава се може објаснити чињеницом да пољопривредници имају дужи радни век од радника у осталим делатностима.

У општини се непољопривредном делатношћу бави 3 950 лица, а од тога самосталном делатношћу 1 820 лица (Ђуричић П., Мараш Ж., 2006). Према евиденцији Националног завода за запошљавање, као незапослена воде се 2 873 становника, од којих 55% тражи први посао. Број лица који траже посао чине 35% укупног броја активних лица, те они предствраљају с једне стране основни социјални проблем, а с друге демографски потенцијал за будући привредни развој пећиначке општине. Број запослених активних становника у пећиначкој индустрији износи 44%, а што је више у односу на просек Србије од 34,4%.

Закључак

Територија општине Пећинци се налази у југоисточном делу сремске равнице, 40-ак km северозападно од Београда. Поред тога што се налази на периферији периурбаног појаса града Београда, Пећинци су типично рурална општина са малом средњом густином насељености и са великим учешћем активног пољопривредног становништва у укупном активном становништву. Удео домаћинства без пољопривредног газдинства у укупном броју домаћинства за један рурални крај је висок. Поред процеса деаграризације, због негативног природног прираштаја, све је израженији процес старења становништва. Већи демографски центри општине су: Пећинци и Шимановци.

ЛИТЕРАТУРА И ИЗВОРИ

- Ђурчић, С. (1978): *Општина Пећинци – географска монографија*, Институт за географију, Природно-математички факултет у Новом Саду, Нови Сад,.
- Томић, В. (2000): *Попинци 1308–2000*, Савет месне заједнице, Рума.
- Цвијић, Ј. (1987): *Балканско полуострво и јужнословенске земље*, Српска академија наука и уметности, Новинско-издавачка радна организација “Књижевне новине”, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд.
- Ђуричић, П., Мараш, Ж. (2006). Просторни план општина Пећинци – Стратегија развоја, ЈУП План општине Рума, Општина Пећинци, Завод за урбанизам Војводине, Нови Сад.
- Попис становништва, домаћинства и станова 2002. године, Активност и пол, књ. 5, Републички завод за статистику Србије, Београд.
- Попис становништва, домаћинства и станова 2002. године, Брачно стање према старости, вероисповести, националној или етничкој припадности, књ. 12, Републички завод за статистику Србије, Београд.
- Попис становништва, домаћинства и станова 2002. године, Школска спрема и писменост, књ. 4, Републички завод за статистику Србије, Београд.
- Попис становништва, домаћинства и станова 2002. године, Национална или етничка припадност, књ. 1, Републички завод за статистику Србије, Београд.
- Попис становништва 2002. године, Домаћинства према поседовању пољопривредног газдинства и броју чланова, књ. 11, Републички завод за статистику Србије, Београд.
- Попис становништва, домаћинства и станова 2002. године, Активно становништво које обавља занимање према делатности и полу, књ. 4, Републички завод за статистику Србије, Београд.
- Подаци добијени у месним заједницама у Пећинцима и Шимановцима.
- Подаци добијени у Републичком заводу за статистику Србије, Београд.

Aleksandar Krajić

ELEMENTARY CHARACTERISTICS OF DEMOGRAPHY IN THE MUNICIPALITY OF PECINCI

Summary

The municipality of Pecinci is situated in the south-east of the plane area of Srem, exactly thirty miles north-west of Belgrade. Pecinci is in the Belgrade influence, the fact is that this community is a typical rural area, with great participation of farmers. Meanwhile, the number of the landhome without farm is also great. At the same time with the process of deagrarisation there is a present growth of old population as a consequence of negativ natural increment. As a consequence of current immigration and an increase of population. Pecinci and Simanovci are urban and demographical centers of community Pecinci.